

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Teplicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne **3. 9. 2009** samosoudcem Milanem Ferencem, **t a k t o :**

Obžalovaný

por. Bc. R. T . ,

nar. XX.XX.XXXX,

je v i n e n , ž e

blíže nezjištěného dne, v měsíci září nebo říjnu 2005, v blíže neurčené restauraci v ulici Krupská v Teplicích, jako komisař Služby kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Teplice, v úmyslu se obohatit nabídl při osobní schůzce Ing. M. T., nar. XX.XX.XXXX, že za částku 250.000,- Kč je možnost ovlivnit průběh trestního řízení, vedeného na SKPV, tehdy OŘP ČR Teplice pod ČTS: XXXX, proti Ing. T. jako podezřelému ze spáchání trestného činu poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1, odst. 3 tr. zákona tak, aby toto trestní řízení bylo ukončeno v jeho prospěch,

t e d y jednak jako veřejný činitel v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu žádal o úplatek,

jednak jako veřejný činitel v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch vykonával pravomoc způsobem odporujícím zákonu,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin přijímání úplatku podle § 160 odst. 2, odst. 3 písm. b) tr. zákona ve znění zákona č. 96/1999 Sb. účinném do 30. 6. 2008,

trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona a

o d s u z u j e s e

podle § 160 odst. 3 tr. zákona ve znění zákona č. 96/1999 Sb. účinném do 30. 6. 2008 za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **p a t n á c t i (15) měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zákona se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **d v o u a p ů l (2,5) roku.**

Podle § 53 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši **40.000,- Kč.**

Podle § 54 odst. 3 tr. zákona se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví **náhradní trest** odnětí svobody v trvání **d v o u (2) měsíců.**

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu povolání v bezpečnostních sborech na území České republiky na dobu **t ř í (3) roků.**

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení soud zjistil, že obžalovaný blíže nezjištěného dne, v měsíci září nebo říjnu 2005, v blíže neurčené restauraci v ulici Krupská v Teplicích, jako komisař Služby kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Teplice, v úmyslu se obohatit nabídl při osobní schůzce Ing. M. T., nar. XX.XX.XXXX, že za částku 250.000,- Kč je možnost ovlivnit průběh trestního řízení, vedeného na SKPV, tehdy OŘP ČR Teplice pod ČTS: XXXX, proti Ing. T. jako podezřelému ze spáchání trestného činu poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1, odst. 3 tr. zákona tak, aby toto trestní řízení bylo ukončeno v jeho prospěch.

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem trestnou činnost kladenou mu za vinu popřel. Na svou obhajobu uvedl, že Ing. M. T. zná, neboť činil úkony v trestním řízení, které proti němu bylo vedeno na SKPV Teplice. Někdy v červnu nebo červenci roku 2005 vyslyšel pana T. na úřední záznam o podaném vysvětlení. Později se s ním ještě několikrát sešel v teplickém hotelu Prince de Ligne a vznikl mezi nimi vztah důvěry, Ing. T. měl problémy, on mu chtěl pomoci a neviděl na tom nic špatného. Hovořili spolu o osobních i pracovních záležitostech a Ing. T. se mu svěřil se svým problémem, který se měl týkat zamezení přístupu do objektu jeho firmy, která se nacházela v areálu firmy Dukla. Na předmětné schůzce obžalovaný s Ing. T. řešil mj. otázku příjezdové cesty do objektu jeho firmy. V této souvislosti doporučil Ing. T., aby se jeho firma finančně vypořádala s druhou firmou, protože to považoval za jediné možné řešení. Proto mu doporučil pány H. a M. z obchodního prostředí, na které se mohl obrátit. Pokud na schůzce zazněla ze strany obžalovaného částka 250.000,- Kč, jednalo se právě o cenu, případně zálohu na koupi příjezdové cesty. Kolega R. M. byl při schůzce zmiňován proto, že Ing. T. vyslovil podezření, že za trestním řízení proti jeho osobě může stát právě on. Dále obžalovaný uvedl, že od srpna 2008 je zproštěn výkonu služby u Policie ČR. O úplatek by si od Ing. T. neřekl, neboť již v té době měl povědomí o tom, že Ing. T. podal trestní oznámení na řadu jeho kolegů a ze své

strany by to považoval za nelogické. Vyšetřování Ing. T. bylo již tak rozpracované, že by jej již ani ovlivnit nemohl. Dále uvedl, že pochybil, pokud se týká způsobených časových průtahů ve věci Ing. T.. K pořízenému audiozáznamu uvedl, že jeho obsah je nelogický, nadto pořízen nezákonným způsobem. Protože se jednalo o jednu z mnoha schůzek s panem T., proto byl způsob jeho mluvy žoviální. Pokud se týká částky 250.000,- Kč, tato dle obžalovaného nebyla určena adresně s tím, že ze záznamu naopak vyplynulo, že je míněna jako vyrovnání pro pana P. coby obchodního partnera. Závěrem obžalovaný namítl přesnost vypracovaného přepisu audiozáznamu, vyznívající tak v jeho neprospěch.

Svěděk **Ing. M. T.** před soudem k věci uvedl, že byl vyslýchán obžalovaným, který při výslech působil přátelsky a bagatelizoval trestní oznámení na jeho osobu podané. Na závěr výslechu mu obžalovaný předal vizitku a po dotazu, jak dlouho na teplicku podniká, vyslovil podiv nad tím, že jej dosud nikdo z policie nekontaktoval. Asi za tři týdny mu obžalovaný volal a dohodli spolu schůzku, kdy důvodem této schůzky bylo probíhající trestní řízení proti němu. Na této schůzce mu obžalovaný naznačil, že na teplicku existuje propojení mezi policisty a podnikateli, a že na podnikatele je prostřednictvím trestního řízení, které je záměrně protahováno, vyvíjen nátlak. Obžalovaný v této souvislosti zmínil jistého pana M. a pana P., avšak sám s uvedenými praktikami vyjádřil nesouhlas. Po nějaké době ho obžalovaný opět kontaktoval a dohodli se na schůzce, ze které si pořídil audionahrávku. Zde mu obžalovaný řekl, že o jeho kauze hovořil s M. a dále mu sdělil, že M. by byl ochoten ukončit jeho diskriminaci v trestním řízení a to za částku 250.000,- Kč. S tím on však nesouhlasil. Pořídít audiozáznam se rozhodl proto, že měl neblahé tušení, že by se na ní mohlo něco odehrát. I za této situace se však na obžalovaného nezlobil, protože se zmiňoval o finanční částce nikoli pro sebe, nýbrž pro svého kolegu M.. Zlom v jeho pohledu na obžalovaného nastal až v souvislosti s nestandardním způsobem v otázce přibráného znalce. Protože se s jeho trestní věcí nic nedělo, rozhodl se po poradě se svou obhájkyňou vypovídat ve věci požadovaného úplatku. Dále uvedl, že se po uvedené schůzce pravděpodobně ještě jednou s obžalovaným sešel, vyloučil však, že by po něm obžalovaný urgoval vyplacení částky. Mimoto uvedl, že se obžalovanému sice zmiňoval o svých problémech s příjezdovou cestou do firmy, ale nezmiňoval se mu o tom, že by měl v úmyslu ji odkoupit. Jména H. a M. mu nic neříkají.

Svědčyně **JUDr. Pavlína Vondráčková** před soudem popsala obchodní spory mezi společnostmi Desk Form, a.s. Ing. T. a společností Imola, s.r.o., která je propojena se společností D.S.K, s.r.o. týkající se vytápění objektu společnosti Desk Form, s.r.o. Dále před soudem zopakovala skutečnosti zjištěné a nahrané Ing. T. na předmětné schůzce s obžalovaným, když navíc uvedla, že po této schůzce se trestní řízení proti Ing. T. vyvíjelo nestandardním způsobem a proto v této věci podala podnět k výkonu dohledu. Později zjistila, že tuto věc vyšetřuje obžalovaný T., který v dané věci způsobil neobvyklé průtahy a později jí poskytoval i lživé informace. Obžalovaný dle svědkyně převzal věc Ing. T. někdy v srpnu či září 2006. Dle svědkyně ve věci Ing. T. postupoval v souladu s trestním řádem toliko JUDr. Anděl z KSZ v Ústí nad Labem.

Svěděk **R. M.** před soudem k věci uvedl, že obžalovaného zná jako kolegu i jako kamaráda. Popřel, že by prostřednictvím kolegy T. žádal Ing. T. o úplatek. Obžalovaný T. ho nikdy neinformoval o tom, že by chtěl Ing. T. koupit nějakou příjezdovou cestu a neví ani o tom, že obžalovaný měl působit jako prostředník mezi Ing. T. a společností Imola ve věci zakoupení příjezdové cesty. V trestním řízení proti Ing. T. žádné úkony nečinil a ani jej nemohl nikterak ovlivnit.

Dále soud provedl dokazování řadou důkazů listinného charakteru a zejména pak záznamem rozhovoru mezi obžalovaným a Ing. M. T.. Uvedený důkaz považuje soud v souladu s obžalobou za důkaz zásadní, nadto objektivního charakteru. Uvedený důkaz vypovídá o tom, že obžalovaný Ing. T., který byl v tom čase prošetřován jako podezřelý ze spáchání trestného činu, nastiňoval varianty řešení jeho trestní věci, přičemž mu nabídl možnost za částku 250.000,- Kč vyřešit trestní řízení v jeho prospěch. Žádost o úplatek však prezentoval tak, že jej požaduje jeho kolega M..

Z odborného vyjádření Kriminologického ústavu v Praze vyplývá, že předmětnou nahrávkou manipulováno nebylo s tím, že je na ní zachycen souvislý hlasový projev.

K uvedenému důkazu soud poznamenává, že tento byl pořízen bez vědomí a souhlasu obžalovaného, čímž bylo zasaženo do osobnostních práv obžalovaného. Na druhou stranu je však nutno poznamenat následující:

Zájem Ing. T. na řádném vedení trestního řízení, který již v době pořízování audiozáznamu měl důvodné podezření na nekalé praktiky některých policistů teplické SKPV, převažuje nad zájmem obžalovaného na ochranu svého soukromí. Pořízením záznamu soukromou osobou bez vědomí obžalovaného bylo sice zasaženo do jeho osobních práv, avšak v minimální míře, neboť jejich rozhovor se netýkal soukromých záležitostí obžalovaného, nýbrž trestního řízení, nadto hovor byl veden ve veřejných prostorách. V daném případě se tak soud zcela ztotožnil s argumentací obžaloby, když navíc při svém rozhodování o použitelnosti uvedeného důkazu v řízení před soudem vzal v úvahu i tu skutečnost, že uvedený důkaz není důkazem jediným, na základě kterého by soud rozhodoval o otázce viny obžalovaného, nýbrž ve světle provedených důkazů tento zapadá do řetězce dalších důkazů umožňujících dovodit otázku viny obžalovaného. Proto soud uvedený důkaz opatřený Ing. M. T. oproti názoru obhajoby považuje za důkaz opatřený v souladu s trestním řádem.

Z obsahu spisového materiálu Inspekce Ministra vnitra pod č.j. IN-93/03-TŘ-2005 vyplývá, že pod uvedeným číslem jednacím byl obžalovaný prověřován pro druhově stejnou trestnou činnost, kdy modus operandi prověřovaného jednání odpovídal jednání, které je v této věci obžalovanému kladen za vinu.

Z konceptu části spisového materiálu ČTS:ORTP-2833/KPV-OHK-2004 vyplývá, že komisař R. M. v této trestní věci žádné úkony trestního řízení nevykonával. Po vrácení věci k došetření vyšetřoval kauzu Ing. T. obžalovaný, přičemž úkony trestního řízení činil i v polovině roku 2005, tedy před zahájením trestního řízení.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že obžalovaný se vytýkané trestné činnosti skutečně dopustil. Pokud se týká obžalovaného, tento trestnou činnost kladenou mu za vinu od počátku trestního stíhání popírá s poukazem na nezákonnost pořízeného audiozáznamu s tím, že pokud v rozhovoru padla zmínka o částce 250.000,- Kč, byla míněna jako vyrovnání pro obchodního partnera Ing. T.. Z trestné činnosti je však obžalovaný usvědčován zejména záznamem rozhovoru mezi ním samotným a Ing. T.. Uvedený důkaz považuje soud v rámci dokazování za důkaz klíčový, který v rámci dokazování nestojí osamoceně, nýbrž na který navazují i další ve věci provedené důkazy a to výpovědi svědků Ing. M. T., JUDr. Pavlína Vondráčkové a listinné důkazy ve věci provedené. V hlavním líčení tak bylo nade vše pochybnost prokázáno, že obžalovaný Ing. T., který byl v tom čase prošetřován jako podezřelý ze spáchání trestného činu, nastiňoval varianty řešení jeho trestní věci, přičemž mu nabídl možnost za částku 250.000,- Kč vyřešit trestní řízení v jeho prospěch. Žádost o úplatek však prezentoval tak, že jej požaduje jeho kolega M.. Ve

světle provedených důkazů tak obhajoba obžalovaného zůstává zcela osamocena a je v rozporu s provedeným dokazováním, pročez k ní soud jako k ryze účelové nepřihlédl. Proto soud obžalovaného uznal vinným ve smyslu podané obžaloby. Tím že obžalovaný jako veřejný činitel v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu požádal o úplatek Ing. T., naplnil jak po objektivní, tak i subjektivní stránce zákonné znaky trestného činu přijímání úplatku podle § 160 odst. 2, odst. 3 písm. b) tr. zákona ve znění zákona č. 96/1999 Sb. účinném do 30. 6. 2008. Dále obžalovaný svým jednáním naplnil i zákonné znaky trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona, neboť jako veřejný činitel v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc, svěřenou mu mj. trestním řádem a zákonem o Policii ČR způsobem, který těmto zákonům odporuje.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech rozhodných okolností případu, zejména těch, jež ovlivňují stupeň společenské nebezpečnosti. Ten je v daném případě dán porušením zájmů společnosti na ochraně řádného výkonu pravomoci veřejných činitelů a obstarávání věcí obecného zájmu. Z místa bydliště nebyly k osobě obžalovaného signalizovány soudu nijaké negativní poznatky o jeho chování. Z trestní minulosti obžalovaného vyplývá, že byl do současné doby toliko jedenkrát soudně trestán a to rozhodnutím Vojenského obvodového soudu v Litoměřicích ze dne 12. 3. 1993 pod sp. zn. 1 T 98/93 pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) měsíců. K tomuto odsouzení však v současné době nelze ze zákona přihlížet a na obžalovaného je tak nutno hledět jako na osobu dosud soudně netrestanou. Za dobu výkonu služby byl obžalovaný vícekrát kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán byl pouze v jednom případě, v roce 2007 a to právě v souvislosti se způsobenými průtahy ve vyšetřování věci Ing. T.. Ve prospěch obžalovaného soud zhodnotil jeho praktickou bezúhonnost a kladné hodnocení z místa bydliště, naopak mu přitěžuje spáchání dvou trestných činů. Po zvážení všech okolností případu a osoby samotného obžalovaného dospěl soud k závěru, že pro naplnění účelu trestu z hlediska individuální a generální prevence lze v daném případě působit na obžalovaného za účelem jeho nápravy ještě toliko trestem ryze výchovného charakteru, tj. trestem odnětí svobody, který nebude bezprostředně spojen s jeho výkonem. K okolnostem případu však nutno uvést, že byť se obžalovaný dopustil jednání relativně vysoce společensky nebezpečného, neboť svým jednáním poškodil jednak jméno Policie ČR, jednak oslabil důvěru účastníků trestního řízení v nestrannost a objektivnost policejních složek, je nutno shledat i jistou míru spoluzavinění na straně Ing. M. T. na jednání samotného obžalovaného. Ing. T. totiž v době, kdy proti němu bylo vedeno trestní stíhání, dobrovolně akceptoval návrhy obžalovaného na schůzky, které sám Ing. T. musel vyhodnotit minimálně jako „ryze nestandardní“ a ve svých důsledcích tak musel takovýto postup obžalovaného vyhodnotit jako postup veřejného činitele jednajícího v rozporu s trestním řádem. Akceptováním těchto schůzek pak nemalou měrou mohl v obžalovaném vyvolat pocit, že bude svolný k vyplacení finanční hotovosti. K tíži Ing. T. pak nutno dále uvést, že bylo jeho povinností, pokud měl pocit, že je stíhán nedůvodně či jinak diskriminován orgány činnými v trestním řízení, neprodleně informovat nadřízené obžalovaného, případně příslušné státní orgány či inspekci Ministra vnitra, což jmenovaný neučinil, o čemž svědčí i skutečnost, že pořázený audiozáznam předal orgánům činným v trestním řízení s dlouhým časovým odstupem. Speklativním pak lze v této souvislosti nazvat společný postup Ing. T. a jeho obhájkyň JUDr. Vondráčkové ohledně doby předání předmětného audiozáznamu OČVTR. Jako takový a přiměřený pak soud obžalovanému dle zásad uvedených v § 35 odst. 1 tr. zákona uložil trest úhrnný a to při samé spodní hranici zákonné trestní sazby stanovené ve třetím odstavci § 160 tr. zákona a výkon trestu pak podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu, ve které tak bude moci obžalovaný soudu prokázat, že uložení jiného, tedy přísnějšího trestu nebylo v daném případě zapotřebí s tím, že ukládaný trest splní účel trestu tak, jak má na mysli

ustanovení §§ 23 a 31 tr. zákona. Protože se obžalovaný snažil získat majetkový prospěch, uložil mu současně soud i trest peněžité a to v přiměřené výši 40.000,- Kč a současně mu stanovil náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou (2) měsíců. Jelikož se obžalovaný trestné činnosti dopustil v souvislosti s výkonem svého povolání, uložil mu soud i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu povolání v bezpečnostních sborech na území ČR na dobu tří (3) roků.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do **o s m i (8)** dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Teplicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastěná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být podáno ve lhůtě uvedené v § 248 tr. řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr. řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytyčány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolací soud **o d m í t n e** odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání **n e p ř í s l u š í** osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

V Teplicích dne **3. září 2009**

Mgr. Milan Ferenc, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Langerová